

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
 Αρ. 3419 της 14ης ΙΟΥΛΙΟΥ 2000
ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ

Ο περί της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Ποινικοποίηση της Διαφθοράς (Κυρωτικός) Νόμος του 2000, εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 23(III) του 2000

**ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΚΥΡΩΝΕΙ ΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ
 ΕΥΡΩΠΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΦΘΟΡΑΣ**

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Ποινικοποίηση της Διαφθοράς (Κυρωτικός) Νόμος του 2000. Συνοπτικός τίτλος.

2. Στον παρόντα Νόμο εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια— Ερμηνεία.

«Σύμβαση» σημαίνει τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Ποινικοποίηση της Διαφθοράς η οποία έγινε στις 27 Ιανουαρίου 1999 και της οποίας το κείμενο στο αγγλικό πρωτότυπο εκτίθεται στο Μέρος Ι του Πίνακα και η ελληνική μετάφραση στο Μέρος ΙΙ του Πίνακα: Πίνακας. Μέρος Ι, Μέρος ΙΙ.

Νοείται ότι σε περίπτωση αντίθεσης μεταξύ των δύο κειμένων, υπερισχύει το κείμενο του πρωτότυπου στα αγγλικά.

3. Η Σύμβαση της οποίας η υπογραφή από την Κυπριακή Δημοκρατία αποφασίστηκε με Απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με Αριθμό 51.424 και ημερομηνία 22-23.3.2000 κυρώνεται με τον παρόντα Νόμο και εφαρμόζεται σύμφωνα με τις διατάξεις οι οποίες ακολουθούν τηρουμένων των επιφυλάξεων και δηλώσεων στις οποίες η Κυπριακή Δημοκρατία έχει προβεί και οι οποίες εμφανίζονται στο τέλος της Σύμβασης. Κύρωση.

4. Οι πράξεις και ενέργειες οι οποίες αναφέρονται στα πιο κάτω άρθρα της Σύμβασης συνιστούν αδικήματα τα οποία τιμωρούνται με φυλάκιση επτά ετών ή με χρηματική ποινή μέχρι £10.000 λιρών ή και με τις δύο αυτές ποινές άνευ επηρεασμού του εκδικάζοντος την υπόθεση δικαστηρίου να επιβάλει Αδικήματα και ποινές.

οποιαδήποτε άλλη ποινή ή να εκδώσει οποιοδήποτε διάταγμα το οποίο θα δύναται να επιβάλει ή εκδώσει κατά την εκδίκαση ποινικών υποθέσεων, και τα άρθρα αυτά είναι:

- 2 Ενεργός δωροδοκία οικείων δημόσιων αξιωματούχων.
- 3 Δωροληψία από οικείους δημόσιους αξιωματούχους.
- 4 Δωροδοκία μελών οικείων δημόσιων οργανισμών.
- 5 Δωροδοκία αλλοδαπών δημόσιων λειτουργών.
- 6 Δωροδοκία μελών αλλοδαπών δημόσιων συνελεύσεων.
- 7 Ενεργός δωροδοκία στον ιδιωτικό τομέα.
- 8 Δωροληψία στον ιδιωτικό τομέα.
- 9 Δωροδοκία αξιωματούχων διεθνών οργανισμών.
- 10 Δωροδοκία μελών διεθνών κοινοβουλευτικών συνελεύσεων.
- 11 Δωροδοκία δικαστών και αξιωματούχων διεθνών δικαστηρίων.
- 12 Εμπορία επηρεασμού.
- 13 Συγκάλυψη παράνομων εσόδων από αδικήματα διαφθοράς.
- 14 Λογιστικά αδικήματα.
- 15 Πράξεις συμμετοχής.
- 18 Εταιρική ευθύνη.

Ασυλίες.

5. Οι διατάξεις του παρόντος Νόμου εφαρμόζονται χωρίς να παραβλάπτονται τα προνόμια και τα δικαιώματα ασυλιών τα οποία προνοούνται στο Σύνταγμα.

Δικαιοδοσία.

6. Άνευ επηρεασμού των διατάξεων του άρθρου 5 του Ποινικού Κώδικα για τη δικαιοδοσία των Κυπριακών Δικαστηρίων, τα αδικήματα τα οποία διαπράττονται κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος Νόμου εκδικάζονται από τα Κυπριακά Δικαστήρια στις περιπτώσεις οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 17(1)(γ) της Σύμβασης.

Αδικήματα
δυνάμει του
άρθρου 4
του παρόντος
Νόμου και
ταυτόχρονα
γενεσιουργά
αδικήματα
για σκοπούς
εφαρμογής του
Νόμου 61(I)
του 1996,
61(I) του 1996
25(I) του 1997
41(I) του 1998.

7. Οι πράξεις και ενέργειες οι οποίες συνιστούν αδικήματα δυνάμει του άρθρου 4 συνιστούν ταυτόχρονα γενεσιουργά αδικήματα για σκοπούς εφαρμογής των διατάξεων του περί Συγκάλυψης, Έρευνας και Δήμευσης Εσόδων από Ορισμένες Εγκληματικές Πράξεις Νόμου του 1996.

Κανονισμοί.

8. Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να εκδίδει Κανονισμούς για καλύτερη εφαρμογή του Νόμου οι οποίοι κατατίθενται στη Βουλή των Αντιπροσώπων προς έγκριση.

Κεντρική
Αρχή.

9. Το Υπουργείο Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως θα είναι η Κεντρική Αρχή δυνάμει του άρθρου 29 για σκοπούς εφαρμογής της σύμβασης.

ΠΙΝΑΚΑΣ
(άρθρο 2)

ΜΕΡΟΣ Ι

Criminal Law Convention
on Corruption

Convention pénale
sur la corruption

Preamble

The member States of the Council of Europe and the other States signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members;

Recognising the value of fostering co-operation with the other States signatories to this Convention;

Convinced of the need to pursue, as a matter of priority, a common criminal policy aimed at the protection of society against corruption, including the adoption of appropriate legislation and preventive measures;

Emphasising that corruption threatens the rule of law, democracy and human rights, undermines good governance, fairness and social justice, distorts competition, hinders economic development and endangers the stability of democratic institutions and the moral foundations of society;

Believing that an effective fight against corruption requires increased, rapid and well-functioning international co-operation in criminal matters;

Welcoming recent developments which further advance international understanding and co-operation in combating corruption, including actions of the United Nations, the World Bank, the International Monetary Fund, the World Trade Organisation, the Organisation of American States, the OECD and the European Union;

Having regard to the Programme of Action against Corruption adopted by the Committee of Ministers of the Council of Europe in November 1996 following the recommendations of the 19th Conference of European Ministers of Justice (Valletta, 1994);

Recalling in this respect the importance of the participation of non-member States in the Council of Europe's activities against corruption and welcoming their valuable contribution to the implementation of the Programme of Action against Corruption;

Further recalling that Resolution No. 1 adopted by the European Ministers of Justice at their 21st Conference (Prague, 1997) recommended the speedy implementation of the Programme of Action against Corruption, and called, in particular, for the early adoption of a criminal law convention providing for the co-ordinated incrimination of corruption offences, enhanced co-operation for the prosecution of such offences as well as an effective follow-up mechanism open to member States and non-member States on an equal footing;

Bearing in mind that the Heads of State and Government of the Council of Europe decided, on the occasion of their Second Summit held in Strasbourg on 10 and 11 October 1997, to seek common responses to the challenges posed by the growth in corruption and adopted an Action Plan which, in order to promote co-operation in the fight against corruption, including its links with organised crime and money laundering, instructed the Committee of Ministers, *inter alia*, to secure the rapid completion of international legal instruments pursuant to the Programme of Action against Corruption;

Considering moreover that Resolution (97) 24 on the 20 Guiding Principles for the Fight against Corruption, adopted on 6 November 1997 by the Committee of Ministers at its 101st Session, stresses the need rapidly to complete the elaboration of international legal instruments pursuant to the Programme of Action against Corruption;

In view of the adoption by the Committee of Ministers, at its 102nd Session on 4 May 1998, of Resolution (98) 7 authorising the partial and enlarged agreement establishing the "Group of States against Corruption - GRECO", which aims at improving the capacity of its members to fight corruption by following up compliance with their undertakings in this field,

Have agreed as follows:

Chapter I - Use of terms

Article 1 - Use of terms

For the purposes of this Convention:

- a "public official" shall be understood by reference to the definition of "official", "public officer", "mayor", "minister" or "judge" in the national law of the State in which the person in question performs that function and as applied in its criminal law;
- b the term "judge" referred to in sub-paragraph a above shall include prosecutors and holders of judicial offices;
- c in the case of proceedings involving a public official of another State, the prosecuting State may apply the definition of public official only insofar as that definition is compatible with its national law;
- d "legal person" shall mean any entity having such status under the applicable national law, except for States or other public bodies in the exercise of State authority and for public international organisations.

Chapter II - Measures to be taken at national level

Article 2 - Active bribery of domestic public officials

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally, the promising, offering or giving by any person, directly or indirectly, of any undue advantage to any of its public officials, for himself or herself or for anyone else, for him or her to act or refrain from acting in the exercise of his or her functions.

Article 3 - Passive bribery of domestic public officials

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally, the request or receipt by any of its public officials, directly or indirectly, of any undue advantage, for himself or herself or for anyone else, or the acceptance of an offer or a promise of such an advantage, to act or refrain from acting in the exercise of his or her functions.

Article 4 - Bribery of members of domestic public assemblies

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law the conduct referred to in Articles 2 and 3, when involving any person who is a member of any domestic public assembly exercising legislative or administrative powers.

Article 5 - Bribery of foreign public officials

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law the conduct referred to in Articles 2 and 3, when involving a public official of any other State.

Article 6 - Bribery of members of foreign public assemblies

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law the conduct referred to in Articles 2 and 3, when involving any person who is a member of any public assembly exercising legislative or administrative powers in any other State.

Article 7 - Active bribery in the private sector

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally in the course of business activity, the promising, offering or giving, directly or indirectly, of any undue advantage to any persons who direct or work for, in any capacity, private sector entities, for themselves or for anyone else, for them to act, or refrain from acting, in breach of their duties.

Article 8 - Passive bribery in the private sector

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally, in the course of business activity, the request or receipt, directly or indirectly, by any persons who direct or work for, in any capacity, private sector entities, of any undue advantage or the promise thereof for themselves or for anyone else, or the acceptance of an offer or a promise of such an advantage, to act or refrain from acting in breach of their duties.

Article 9 - Bribery of officials of international organisations

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law the conduct referred to in Articles 2 and 3, when involving any official or other contracted employee, within the meaning of the staff regulations, of any public international or supranational organisation or body of which the Party is a member, and any person, whether seconded or not, carrying out functions corresponding to those performed by such officials or agents.

Article 10 - Bribery of members of international parliamentary assemblies

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law the conduct referred to in Article 4 when involving any members of parliamentary assemblies of international or supranational organisations of which the Party is a member.

Article 11 - Bribery of judges and officials of international courts

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law the conduct referred to in Articles 2 and 3 involving any holders of judicial office or officials of any international court whose jurisdiction is accepted by the Party.

Article 12 - Trading in influence

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally, the promising, giving or offering, directly or indirectly, of any undue advantage to anyone who asserts or confirms that he or she is able to exert an improper influence over the decision-making of any person referred to in Articles 2, 4 to 6 and 9 to 11 in consideration thereof, whether the undue advantage is for himself or herself or for anyone else, as well as the request, receipt or the acceptance of the offer or the promise of such an advantage, in consideration of that influence, whether or not the influence is exerted or whether or not the supposed influence leads to the intended result.

Article 13 - Money laundering of proceeds from corruption offences

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law the conduct referred to in the Council of Europe Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Products from Crime (ETS No. 141), Article 6, paragraphs 1 and 2, under the conditions referred to therein, when the predicate offence consists of any of the criminal offences established in accordance with Articles 2 to 12 of this Convention, to the extent that the Party has not made a reservation or a declaration with respect to these offences or does not consider such offences as serious ones for the purpose of their money laundering legislation.

Article 14 - Account offences

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as offences liable to criminal or other sanctions under its domestic law the following acts or omissions, when committed intentionally, in order to commit, conceal or disguise the offences referred to in Articles 2 to 12, to the extent the Party has not made a reservation or a declaration:

- a creating or using an invoice or any other accounting document or record containing false or incomplete information;
- b unlawfully omitting to make a record of a payment.

Article 15 - Participatory acts

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law aiding or abetting the commission of any of the criminal offences established in accordance with this Convention.

Article 16 - Immunity

The provisions of this Convention shall be without prejudice to the provisions of any Treaty, Protocol or Statute, as well as their implementing texts, as regards the withdrawal of immunity.

Article 17 - Jurisdiction

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish jurisdiction over a criminal offence established in accordance with Articles 2 to 14 of this Convention where:
 - a the offence is committed in whole or in part in its territory;
 - b the offender is one of its nationals, one of its public officials, or a member of one of its domestic public assemblies;
 - c the offence involves one of its public officials or members of its domestic public assemblies or any person referred to in Articles 9 to 11 who is at the same time one of its nationals.
- 2 Each State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that it reserves the right not to apply or to apply only in specific cases or conditions the jurisdiction rules laid down in paragraphs 1 b and c of this article or any part thereof.
- 3 If a Party has made use of the reservation possibility provided for in paragraph 2 of this article, it shall adopt such measures as may be necessary to establish jurisdiction over a criminal offence established in accordance with this Convention, in cases where an alleged offender is present in its territory and it does not extradite him to another Party, solely on the basis of his nationality, after a request for extradition.
- 4 This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised by a Party in accordance with national law.

Article 18 - Corporate liability

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that legal persons can be held liable for the criminal offences of active bribery, trading in influence and money laundering established in accordance with this Convention, committed for their benefit by any natural person, acting either individually or as part of an organ of the legal person, who has a leading position within the legal person, based on:
 - a power of representation of the legal person; or
 - an authority to take decisions on behalf of the legal person; or
 - an authority to exercise control within the legal person;

as well as for involvement of such a natural person as accessory or instigator in the above-mentioned offences.

- 2 Apart from the cases already provided for in paragraph 1, each Party shall take the necessary measures to ensure that a legal person can be held liable where the lack of supervision or control by a natural person referred to in paragraph 1 has made possible the commission of the criminal offences mentioned in paragraph 1 for the benefit of that legal person by a natural person under its authority.
- 3 Liability of a legal person under paragraphs 1 and 2 shall not exclude criminal proceedings against natural persons who are perpetrators, instigators of, or accessories to, the criminal offences mentioned in paragraph 1.

Article 19 - Sanctions and measures

- 1 Having regard to the serious nature of the criminal offences established in accordance with this Convention, each Party shall provide, in respect of those criminal offences established in accordance with Articles 2 to 14, effective, proportionate and dissuasive sanctions and measures, including, when committed by natural persons, penalties involving deprivation of liberty which can give rise to extradition.
- 2 Each Party shall ensure that legal persons held liable in accordance with Article 18, paragraphs 1 and 2, shall be subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or non-criminal sanctions, including monetary sanctions.
- 3 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to confiscate or otherwise deprive the instrumentalities and proceeds of criminal offences established in accordance with this Convention, or property the value of which corresponds to such proceeds.

Article 20 - Specialised authorities

Each Party shall adopt such measures as may be necessary to ensure that persons or entities are specialised in the fight against corruption. They shall have the necessary independence in accordance with the fundamental principles of the legal system of the Party, in order for them to be able to carry out their functions effectively and free from any undue pressure. The Party shall ensure that the staff of such entities has adequate training and financial resources for their tasks.

Article 21 - Co-operation with and between national authorities

Each Party shall adopt such measures as may be necessary to ensure that public authorities, as well as any public official, co-operate, in accordance with national law, with those of its authorities responsible for investigating and prosecuting criminal offences:

- a by informing the latter authorities, on their own initiative, where there are reasonable grounds to believe that any of the criminal offences established in accordance with Articles 2 to 14 has been committed, or
- b by providing, upon request, to the latter authorities all necessary information.

Article 22 - Protection of collaborators of justice and witnesses

Each Party shall adopt such measures as may be necessary to provide effective and appropriate protection for:

- a those who report the criminal offences established in accordance with Articles 2 to 14 or otherwise co-operate with the investigating or prosecuting authorities;
- b witnesses who give testimony concerning these offences.

Article 23 - Measures to facilitate the gathering of evidence and the confiscation of proceeds

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary, including those permitting the use of special investigative techniques, in accordance with national law, to enable it to facilitate the gathering of evidence related to criminal offences established in accordance with Article 2 to 14 of this Convention and to identify, trace, freeze and seize instrumentalities and proceeds of corruption, or property the value of which corresponds to such proceeds, liable to measures set out in accordance with paragraph 3 of Article 19 of this Convention.
- 2 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its courts or other competent authorities to order that bank, financial or commercial records be made available or be seized in order to carry out the actions referred to in paragraph 1 of this article.
- 3 Bank secrecy shall not be an obstacle to measures provided for in paragraphs 1 and 2 of this article.

Chapter III - Monitoring of implementation**Article 24 - Monitoring**

The Group of States against Corruption (GRECO) shall monitor the implementation of this Convention by the Parties.

Chapter IV - International co-operation**Article 25 - General principles and measures for international co-operation**

- 1 The Parties shall co-operate with each other, in accordance with the provisions of relevant international instruments on international co-operation in criminal matters, or arrangements agreed on the basis of uniform or reciprocal legislation, and in accordance with their national law, to the widest extent possible for the purposes of investigations and proceedings concerning criminal offences established in accordance with this Convention.
- 2 Where no international instrument or arrangement referred to in paragraph 1 is in force between Parties, Articles 26 to 31 of this chapter shall apply.
- 3 Articles 26 to 31 of this chapter shall also apply where they are more favourable than those of the international instruments or arrangements referred to in paragraph 1.

Article 26 - Mutual assistance

- 1 The Parties shall afford one another the widest measure of mutual assistance by promptly processing requests from authorities that, in conformity with their domestic laws, have the power to investigate or prosecute criminal offences established in accordance with this Convention.
- 2 Mutual legal assistance under paragraph 1 of this article may be refused if the requested Party believes that compliance with the request would undermine its fundamental interests, national sovereignty, national security or *ordre public*.
- 3 Parties shall not invoke bank secrecy as a ground to refuse any co-operation under this chapter. Where its domestic law so requires, a Party may require that a request for co-operation which would involve the lifting of bank secrecy be authorised by either a judge or another judicial authority, including public prosecutors, any of these authorities acting in relation to criminal offences.

Article 27 - Extradition

- 1 The criminal offences established in accordance with this Convention shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between or among the Parties. The Parties undertake to include such offences as extraditable offences in any extradition treaty to be concluded between or among them.
- 2 If a Party that makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another Party with which it does not have an extradition treaty, it may consider this Convention as the legal basis for extradition with respect to any criminal offence established in accordance with this Convention.
- 3 Parties that do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognise criminal offences established in accordance with this Convention as extraditable offences between themselves.
- 4 Extradition shall be subject to the conditions provided for by the law of the requested Party or by applicable extradition treaties, including the grounds on which the requested Party may refuse extradition.
- 5 If extradition for a criminal offence established in accordance with this Convention is refused solely on the basis of the nationality of the person sought, or because the requested Party deems that it has jurisdiction over the offence, the requested Party shall submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution unless otherwise agreed with the requesting Party, and shall report the final outcome to the requesting Party in due course.

Article 28 - Spontaneous information

Without prejudice to its own investigations or proceedings, a Party may without prior request forward to another Party information on facts when it considers that the disclosure of such information might assist the receiving Party in initiating or carrying out investigations or proceedings concerning criminal offences established in accordance with this Convention or might lead to a request by that Party under this chapter.

Article 29 - Central authority

- 1 The Parties shall designate a central authority or, if appropriate, several central authorities, which shall be responsible for sending and answering requests made under this chapter, the execution of such requests or the transmission of them to the authorities competent for their execution.
- 2 Each Party shall, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, communicate to the Secretary General of the Council of Europe the names and addresses of the authorities designated in pursuance of paragraph 1 of this article.

Article 30 - Direct communication

- 1 The central authorities shall communicate directly with one another.
- 2 In the event of urgency, requests for mutual assistance or communications related thereto may be sent directly by the judicial authorities, including public prosecutors, of the requesting Party to such authorities of the requested Party. In such cases a copy shall be sent at the same time to the central authority of the requested Party through the central authority of the requesting Party.
- 3 Any request or communication under paragraphs 1 and 2 of this article may be made through the International Criminal Police Organisation (Interpol).
- 4 Where a request is made pursuant to paragraph 2 of this article and the authority is not competent to deal with the request, it shall refer the request to the competent national authority and inform directly the requesting Party that it has done so.
- 5 Requests or communications under paragraph 2 of this article, which do not involve coercive action, may be directly transmitted by the competent authorities of the requesting Party to the competent authorities of the requested Party.
- 6 Each State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, inform the Secretary General of the Council of Europe that, for reasons of efficiency, requests made under this chapter are to be addressed to its central authority.

Article 31 - Information

The requested Party shall promptly inform the requesting Party of the action taken on a request under this chapter and the final result of that action. The requested Party shall also promptly inform the requesting Party of any circumstances which render impossible the carrying out of the action sought or are likely to delay it significantly.

Chapter V - Final provisions**Article 32 - Signature and entry into force**

- 1 This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe and by non-member States which have participated in its elaboration. Such States may express their consent to be bound by:
 - a signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or

- b signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval.
- 2 Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
 - 3 This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which fourteenth States have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 1. Any such State, which is not a member of the Group of States against Corruption (GRECO) at the time of ratification, shall automatically become a member on the date the Convention enters into force.
 - 4 In respect of any signatory State which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the expression of their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 1. Any signatory State, which is not a member of the Group of States against Corruption (GRECO) at the time of ratification, shall automatically become a member on the date the Convention enters into force in its respect.

Article 33 - Accession to the Convention

- 1 After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting the Contracting States to the Convention, may invite the European Community as well as any State not a member of the Council and not having participated in its elaboration to accede to this Convention, by a decision taken by the majority provided for in Article 20d of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee of Ministers.
- 2 In respect of the European Community and any State acceding to it under paragraph 1 above, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe. The European Community and any State acceding to this Convention shall automatically become a member of GRECO, if it is not already a member at the time of accession, on the date the Convention enters into force in its respect.

Article 34 - Territorial application

- 1 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.
- 2 Any Party may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.
- 3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 35 - Relationship to other conventions and agreements

- 1 This Convention does not affect the rights and undertakings derived from international multilateral conventions concerning special matters.
- 2 The Parties to the Convention may conclude bilateral or multilateral agreements with one another on the matters dealt with in this Convention, for purposes of supplementing or strengthening its provisions or facilitating the application of the principles embodied in it.
- 3 If two or more Parties have already concluded an agreement or treaty in respect of a subject which is dealt with in this Convention or otherwise have established their relations in respect of that subject, they shall be entitled to apply that agreement or treaty or to regulate those relations accordingly, in lieu of the present Convention, if it facilitates international co-operation.

Article 36 - Declarations

Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it will establish as criminal offences the active and passive bribery of foreign public officials under Article 5, of officials of international organisations under Article 9 or of judges and officials of international courts under Article 11, only to the extent that the public official or judge acts or refrains from acting in breach of his duties.

Article 37 - Reservations

- 1 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, reserve its right not to establish as a criminal offence under its domestic law, in part or in whole, the conduct referred to in Articles 4, 6 to 8, 10 and 12 or the passive bribery offences defined in Article 5.
- 2 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession declare that it avails itself of the reservation provided for in Article 17, paragraph 2.
- 3 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession declare that it may refuse mutual legal assistance under Article 26, paragraph 1, if the request concerns an offence which the requested Party considers a political offence.
- 4 No State may, by application of paragraphs 1, 2 and 3 of this article, enter reservations to more than five of the provisions mentioned thereon. No other reservation may be made. Reservations of the same nature with respect to Articles 4, 6 and 10 shall be considered as one reservation.

Article 38 - Validity and review of declarations and reservations

- 1 Declarations referred to in Article 36 and reservations referred to in Article 37 shall be valid for a period of three years from the day of the entry into force of this Convention in respect of the State concerned. However, such declarations and reservations may be renewed for periods of the same duration.

- 2 Twelve months before the date of expiry of the declaration or reservation, the Secretariat General of the Council of Europe shall give notice of that expiry to the State concerned. No later than three months before the expiry, the State shall notify the Secretary General that it is upholding, amending or withdrawing its declaration or reservation. In the absence of a notification by the State concerned, the Secretariat General shall inform that State that its declaration or reservation is considered to have been extended automatically for a period of six months. Failure by the State concerned to notify its intention to uphold or modify its declaration or reservation before the expiry of that period shall cause the declaration or reservation to lapse.
- 3 If a Party makes a declaration or a reservation in conformity with Articles 36 and 37, it shall provide, before its renewal or upon request, an explanation to GRECO, on the grounds justifying its continuance.

Article 39 - Amendments

- 1 Amendments to this Convention may be proposed by any Party, and shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the member States of the Council of Europe and to every non-member State which has acceded to, or has been invited to accede to, this Convention in accordance with the provisions of Article 33.
- 2 Any amendment proposed by a Party shall be communicated to the European Committee on Crime Problems (CDPC), which shall submit to the Committee of Ministers its opinion on that proposed amendment.
- 3 The Committee of Ministers shall consider the proposed amendment and the opinion submitted by the CDPC and, following consultation of the non-member States Parties to this Convention, may adopt the amendment.
- 4 The text of any amendment adopted by the Committee of Ministers in accordance with paragraph 3 of this article shall be forwarded to the Parties for acceptance.
- 5 Any amendment adopted in accordance with paragraph 3 of this article shall come into force on the thirtieth day after all Parties have informed the Secretary General of their acceptance thereof.

Article 40 - Settlement of disputes

- 1 The European Committee on Crime Problems of the Council of Europe shall be kept informed regarding the interpretation and application of this Convention.
- 2 In case of a dispute between Parties as to the interpretation or application of this Convention, they shall seek a settlement of the dispute through negotiation or any other peaceful means of their choice, including submission of the dispute to the European Committee on Crime Problems, to an arbitral tribunal whose decisions shall be binding upon the Parties, or to the International Court of Justice, as agreed upon by the Parties concerned.

Article 41 - Denunciation

- 1 Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
- 2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 42 - Notification

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe and any State which has acceded to this Convention of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of this Convention in accordance with Articles 32 and 33;
- d any declaration or reservation made under Article 36 or Article 37;
- e any other act, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Strasbourg, this 27th day of January 1999, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention and to any State invited to accede to it.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

Fait à Strasbourg, le 27 janvier 1999, en français et en anglais, les deux textes faisant également foi, en un seul exemplaire qui sera déposé dans les archives du Conseil de l'Europe. Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe en communiquera copie certifiée conforme à chacun des Etats membres du Conseil de l'Europe, à tout Etat non membre ayant participé à l'élaboration de la Convention et à tout Etat invité à y adhérer.

For the Government
of the Republic of Albania:

Pour le Gouvernement
de la République d'Albanie:

*sous réserve de ratification
ou d'acceptation*

Thimio KONDI

For the Government
of the Principality of Andorra:

Pour le Gouvernement
de la Principauté d'Andorre:

For the Government
of the Republic of Austria:

Pour le Gouvernement
de la République d'Autriche:

For the Government
of the Kingdom of Belgium:

Pour le Gouvernement
du Royaume de Belgique:

For the Government
of the Republic of Bulgaria:

Pour le Gouvernement
de la République de Bulgarie:

*with reservation in respect
of ratification or acceptance*

Ludmila BOJKOVA

For the Government
of the Republic of Croatia:

Pour le Gouvernement
de la République de Croatie:

For the Government
of the Republic of Cyprus:

Pour le Gouvernement
de la République de Chypre:

*with reservation in respect
of ratification or acceptance*

Thalia PETRIDES

For the Government
of the Czech Republic:

Pour le Gouvernement
de la République tchèque:

**For the Government
of the Kingdom of Denmark:**

**Pour le Gouvernement
du Royaume de Danemark:**

*with reservation in respect
of ratification or acceptance*

Arne BELLING

**For the Government
of the Republic of Estonia:**

**Pour le Gouvernement
de la République d'Estonie:**

**For the Government
of the Republic of Finland:**

**Pour le Gouvernement
de la République de Finlande:**

*with reservation in respect
of ratification or acceptance*

Erkki KOURULA

**For the Government
of the French Republic:**

**Pour le Gouvernement
de la République française:**

**For the Government
of the Federal Republic of Germany:**

**Pour le Gouvernement
de la République fédérale d'Allemagne:**

*with reservation in respect
of ratification or acceptance*

Johannes DOHMES

For the Government
of the Hellenic Republic:

Pour le Gouvernement
de la République hellénique:

*sous réserve de ratification
ou d'acceptation*

Dimitri CONSTAS

For the Government
of the Republic of Hungary:

Pour le Gouvernement
de la République de Hongrie:

For the Government
of the Icelandic Republic:

Pour le Gouvernement
de la République islandaise:

*with reservation in respect
of ratification or acceptance*

Sveinn BJÖRNSSON

For the Government
of Ireland:

Pour le Gouvernement
d'Irlande:

For the Government
of the Italian Republic:

Pour le Gouvernement
de la République italienne:

*sous réserve de ratification
ou d'acceptation*

Antonio PURI PURINI

For the Government
of the Republic of Latvia:

Pour le Gouvernement
de la République de Lettonie:

*with reservation in respect
of ratification or acceptance*

Georgs ANDREJEVS

For the Government
of the Principality of Liechtenstein:

Pour le Gouvernement
de la Principauté de Liechtenstein:

For the Government
of the Republic of Lithuania:

Pour le Gouvernement
de la République de Lituanie:

*with reservation in respect
of ratification or acceptance*

Aurimas TAURANTAS

For the Government
of the Grand Duchy of Luxembourg:

Pour le Gouvernement
du Grand-Duché de Luxembourg:

*sous réserve de ratification
ou d'acceptation*

Gérard PHILIPPS

For the Government
of Malta:

Pour le Gouvernement
de Malte:

For the Government
of the Republic of Moldova:

Pour le Gouvernement
de la République de Moldova:

For the Government
of the Kingdom of the Netherlands:

Pour le Gouvernement
du Royaume des Pays-Bas:

For the Government
of the Kingdom of Norway:

Pour le Gouvernement
du Royaume de Norvège:

*with reservation in respect
of ratification or acceptance*

Sten LUNDBO

For the Government
of the Republic of Poland:

Pour le Gouvernement
de la République de Pologne:

*sous réserve de ratification
ou d'acceptation*

Hanna SUCHOCKA

For the Government
of the Republic of Portugal:

Pour le Gouvernement
de la République portugaise:

**For the Government
of Romania:**

**Pour le Gouvernement
de la Roumanie:**

*sous réserve de ratification
ou d'acceptation*

Sabin POP

**For the Government
of the Russian Federation:**

**Pour le Gouvernement
de la Fédération de Russie:**

*sous réserve de ratification
ou d'acceptation*

Sergueï STEPACHINE

**For the Government
of the Republic of San Marino:**

**Pour le Gouvernement
de la République de Saint-Marin:**

**For the Government
of the Slovak Republic:**

**Pour le Gouvernement
de la République slovaque:**

*with reservation in respect
of ratification or acceptance*

Eva GARAJOVÁ

**For the Government
of the Republic of Slovenia:**

**Pour le Gouvernement
de la République de Slovénie:**

For the Government
of the Kingdom of Spain:

Pour le Gouvernement
du Royaume d'Espagne:

For the Government
of the Kingdom of Sweden:

Pour le Gouvernement
du Royaume de Suède:

*with reservation as to
ratification or acceptance*

Håkan WILKENS

For the Government
of the Swiss Confederation:

Pour le Gouvernement
de la Confédération suisse:

For the Government
of the Turkish Republic:

Pour le Gouvernement
de la République turque:

For the Government
of Ukraine:

Pour le Gouvernement
de l'Ukraine:

*with reservation in respect
of ratification or acceptance*

Olexandre KUPCHYSHYN

**For the Government
of the United Kingdom of Great Britain
and Northern Ireland:**

**Pour le Gouvernement
du Royaume-Uni de Grande-Bretagne
et d'Irlande du Nord:**

*with reservation in respect
of ratification or acceptance*

Jack STRAW

**For the Government
of the Republic of
Bosnia and Herzegovina:**

**Pour le Gouvernement
de la République de
Bosnie et Herzégovine:**

**For the Government
of Canada:**

**Pour le Gouvernement
du Canada:**

**For the Government
of the Republic of Georgia:**

**Pour le Gouvernement
de la République de Géorgie:**

*with reservation in respect
of ratification or acceptance*

Irakli MÉNAGARISHVILI

For the Holy See:

Pour le Saint-Siège:

For the Government
of Japan:

Pour le Gouvernement
du Japon:

For the Government
of the United Mexican States:

Pour le Gouvernement
des Etats-Unis mexicains:

For the Government
of the United States of America:

Pour le Gouvernement
des Etats-Unis d'Amérique:

Certified a true copy of the sole original
document, in English and in French, de-
posited in the archives of the Council of
Europe.

Copie certifiée conforme à l'exemplaire
original unique en langues française et
anglaise, déposé dans les archives du
Conseil de l'Europe.

Strasbourg, le 6 avril 1999

The Director of Legal Affairs
of the Council of Europe,

Le Directeur des Affaires juridiques
du Conseil de l'Europe,

Guy DE VEL

RESERVATIONS/COMMUNICATIONS OF THE REPUBLIC OF CYPRUS**A. Reservations:
Article 37, paragraph 3**

The Republic of Cyprus declares that it may refuse mutual legal assistance under Article 26, paragraph 1, if it considers that the offence for which the request is made is a political one.

**B. Communications
Article 29, paragraph 2**

The Republic of Cyprus has designated as Central Authority in pursuance of paragraph 1 of this Article the Ministry of Justice and Public Order.

Postal Address: Athalassas Ave 125
Nicosia

Tel.: 357 2 303917/303858

Fax.: 357 2 776383

Προοίμιο

Τα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης και τα άλλα Κράτη τα οποία υπογράφουν την παρούσα Σύμβαση,

Έχοντας υπόψη ότι ο στόχος του Συμβουλίου της Ευρώπης είναι η επίτευξη μεγαλύτερης ενότητας μεταξύ των μελών της·

Αναγνωρίζοντας την αξία της καλλιέργειας συνεργασίας με τα άλλα Κράτη τα οποία υπογράφουν τη Σύμβαση αυτή·

Πεπεισμένα για την ανάγκη επιδίωξης, ως θέμα προτεραιότητας, κοινής ποινικής πολιτικής η οποία θα έχει ως στόχο την προστασία της κοινωνίας ενάντια στη διαφθορά, περιλαμβανομένης της υιοθέτησης κατάλληλης νομοθεσίας και προληπτικών μέτρων·

Τονίζοντας ότι η διαφθορά θέτει σε κίνδυνο το κράτος δικαίου, τη δημοκρατία και τα ανθρώπινα δικαιώματα, υπονομεύει τη χρηστή διοίκηση, το δίκαιο και την κοινωνική δικαιοσύνη, διαστρεβλώνει τον ανταγωνισμό, παρακωλύει την οικονομική ανάπτυξη και θέτει σε κίνδυνο τη σταθερότητα των δημοκρατικών θεσμών και τις ηθικές βάσεις της κοινωνίας·

Πιστεύοντας ότι η αποτελεσματική καταπολέμηση της διαφθοράς απαιτεί αυξημένη, γρήγορη και εύρυθμη διεθνή συνεργασία σε ποινικά θέματα·

Χαιρετίζοντας τις πρόσφατες εξελίξεις οι οποίες προωθούν περαιτέρω τη διεθνή κατανόηση και συνεργασία στην καταπολέμηση της διαφθοράς, περιλαμβανομένων των ενεργειών των Ηνωμένων Εθνών, της Διεθνούς Τράπεζας, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, του Διεθνούς Οργανισμού Εμπορίου, του Οργανισμού Αμερικανικών Κρατών, του Οργανισμού για την Οικονομική Συνεργασία και Ανάπτυξη (OECD) και της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

Έχοντας υπόψη το Πρόγραμμα Δράσης εναντίον της Διαφθοράς το οποίο υιοθετήθηκε από την εξ Υπουργών Επιτροπή του Συμβουλίου της Ευρώπης το Νοέμβριο 1996 μετά από εισήγηση του 19ου Συνεδρίου Ευρωπαϊκών Υπουργών Δικαιοσύνης (Βαλέπα, 1994).

Μνημονεύοντας σχετικά τη σημασία της συμμετοχής Κρατών τα οποία δεν είναι μέλη στις δραστηριότητες του Συμβουλίου της Ευρώπης εναντίον της διαφθοράς και χαιρετίζοντας την πολύτιμη τους συμβολή στην εφαρμογή του Προγράμματος Δράσης εναντίον της Διαφθοράς.

Περαπέραν μνημονεύοντας ότι η Απόφαση Αρ.1 η οποία υιοθετήθηκε από τους Ευρωπαίους Υπουργούς Δικαιοσύνης στην 21η τους Συνέλευση (Πράγα, 1997) εισηγήθηκε την ταχεία εφαρμογή του Προγράμματος Δράσης εναντίον της Διαφθοράς, και ζήτησε ειδικότερα την ταχεία υιοθέτηση σύμβασης ποινικού δικαίου η οποία να προνοεί για τη συντονισμένη ποινικοποίηση αδικημάτων διαφθοράς, αναβαθμισμένη συνεργασία για τη δίωξη τέτοιων αδικημάτων καθώς επίσης ένα αποτελεσματικό μηχανισμό παρακολούθησης διαθέσιμο στα Κράτη μέλη και σε μη Κράτη μέλη επί ίσης βάσεως.

Έχοντας υπόψη ότι οι Αρχηγοί Κρατών και Κυβερνήσεων του Συμβουλίου της Ευρώπης αποφάσισαν, με την ευκαιρία της Δεύτερης Συνόδου Κορυφής η οποία έλαβε χώρα στο Στρασβούργο στις 10 και 11 Οκτωβρίου 1997, να αναζητήσουν κοινή αντιμετώπιση των προκλήσεων οι οποίες δημιουργούνται από την αύξηση της διαφθοράς και υιοθέτησαν Σχέδιο Δράσης το οποίο, με σκοπό την προώθηση συνεργασίας στην καταπολέμηση της διαφθοράς, περιλαμβανομένων των συνδέσμων της με το οργανωμένο έγκλημα και των αδικημάτων συγκάλυψης, έδωσε οδηγίες στην εξ Υπουργών Επιτροπή, μεταξύ άλλων, να εξασφαλίσει την άμεση ολοκλήρωση των διεθνών νομικών εγγράφων σύμφωνα με το Πρόγραμμα Δράσης εναντίον της Διαφθοράς.

Έχοντας επίσης υπόψη ότι η Απόφαση (97) 24 για τις 20 Καθοδηγητικές Αρχές για την Καταπολέμηση της Διαφθοράς, η οποία υιοθετήθηκε στις

6 Νοεμβρίου 1997 από το Συμβούλιο Υπουργών στην 101η Συνεδρία του, τονίζει την ανάγκη για ταχεία συμπλήρωση της επεξεργασίας διεθνών νομικών εγγράφων προς εφαρμογή του Προγράμματος Δράσης εναντίον της Διαφθοράς:

Εν όψει της υιοθέτησης από την εξ Υπουργών Επιτροπή, στην 102η Συνεδρία της στις 4 Μαΐου 1998, της Απόφασης (98) 7 η οποία εξουσιοδοτεί τη μερική και διευρυμένη συμφωνία η οποία εγκαθιδρύει την «Ομάδα Κρατών εναντίον της Διαφθοράς-GRECO», η οποία έχει ως σκοπό τη βελτίωση της ικανότητας των μελών της για καταπολέμηση της διαφθοράς με την παρακολούθηση της συμμόρφωσης τους με τις υποχρεώσεις τους στο πεδίο αυτό,

Έχουν συμφωνήσει τα ακόλουθα:

Κεφάλαιο Ι – Χρήση ορισμών

Άρθρο 1 – Χρήση ορισμών

Για τους σκοπούς της Σύμβασης αυτής:

- (α) ο όρος "δημόσιος αξιωματούχος" νοείται με αναφορά στον ορισμό της λέξης "αξιωματούχος", "δημόσιος λειτουργός", "δήμαρχος", "υπουργός" ή "δικαστής" ο οποίος δίδεται στο εθνικό δίκαιο του Κράτους στο οποίο το εν λόγω πρόσωπο ασκεί την αρμοδιότητα αυτή και όπως εφαρμόζεται στο ποινικό του δίκαιο.
- (β) ο όρος "δικαστής" ο οποίος αναφέρεται στην υποπαράγραφο (α) πιο πάνω περιλαμβάνει κατηγορούς και κατόχους δικαστικών θέσεων.

(γ) στην περίπτωση διαδικασίας η οποία αφορά δημόσιο αξιωματούχο άλλου Κράτους, το Κράτος το οποίο ασκεί τη δίωξη δύναται να εφαρμόζει τον όρισμό των λέξεων δημόσιος αξιωματούχος μόνο στην έκταση στην οποία ο ορισμός αυτός είναι συμβατός με το εθνικό του δίκαιο.

(δ) "νομικό πρόσωπο" σημαίνει οποιαδήποτε οντότητα η οποία έχει τέτοια υπόσταση βάσει του εφαρμόσιμου εθνικού δικαίου, εξαιρουμένων Κρατών και άλλων δημόσιων σωμάτων τα οποία ασκούν Κρατική εξουσία και των δημόσιων διεθνών οργανισμών.

Κεφάλαιο II – Μέτρα τα οποία πρέπει να ληφθούν σε εθνικό επίπεδο

Άρθρο 2 – Ενεργός δωροδοκία οικείων δημόσιων αξιωματούχων

Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα τα οποία κρίνονται ως απαραίτητα για την καθιέρωση ως ποινικών αδικημάτων στο εσωτερικό του δίκαιο, όταν διαπράττονται με πρόθεση, της υπόσχεσης, προσφοράς ή χορήγησης από οποιοδήποτε πρόσωπο, άμεσα ή έμμεσα, οποιουδήποτε παράτυπου πλεονεκτήματος σε οποιοδήποτε από τους δημόσιους αξιωματούχους του, προς όφελος του ιδίου ή της ίδιας ή προς όφελος οποιουδήποτε άλλου προς το σκοπό όπως αυτός ή αυτή ενεργήσει ή απέχει από ενέργειες στην άσκηση των αρμοδιοτήτων του ή της.

Άρθρο 3 – Δωροληψία από οικείους δημόσιους αξιωματούχους

Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα τα οποία κρίνονται ως απαραίτητα για την καθιέρωση ως ποινικού αδικήματος στο εσωτερικό του δίκαιο, όταν διαπράττεται με πρόθεση, του αιτήματος ή της λήψης από οποιοδήποτε δημόσιο αξιωματούχο του, άμεσα ή έμμεσα, οποιουδήποτε παράτυπου πλεονεκτήματος, προς

όφελος του ή της, ή προς όφελος οποιουδήποτε άλλου, ή της αποδοχής προσφοράς ή υπόσχεσης για τέτοιο πλεονέκτημα, για να ασκήσει ή να απέχει από την άσκηση των αρμοδιοτήτων του ή της.

Άρθρο 4 – Δωροδοκία μελών οικείων δημόσιων οργανισμών

Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα τα οποία κρίνονται ως απαραίτητα για την καθιέρωση ως ποινικού αδικήματος στο εσωτερικό του δίκαιο, της διαγωγής η οποία αναφέρεται στα Άρθρα 2 και 3, όταν αφορά οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο είναι μέλος οποιουδήποτε οικείου δημόσιου οργανισμού ο οποίος ασκεί νομοθετικές ή διοικητικές εξουσίες.

Άρθρο 5 – Δωροδοκία αλλοδαπών δημόσιων λειτουργών

Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα τα οποία κρίνονται ως απαραίτητα για την καθιέρωση ως ποινικού αδικήματος στο εσωτερικό του δίκαιο, της διαγωγής η οποία αναφέρεται στα Άρθρα 2 και 3, όταν αφορά δημόσιο αξιωματούχο άλλου Κράτους.

Άρθρο 6 – Δωροδοκία μελών αλλοδαπών δημόσιων συνελεύσεων

Κάθε Μέρος υιοθετεί μέτρα νομοθετικά και άλλα μέτρα τα οποία κρίνονται ως απαραίτητα για την καθιέρωση ως ποινικού αδικήματος στο εσωτερικό του δίκαιο, της διαγωγής η οποία αναφέρεται στα Άρθρα 2 και 3, όταν αφορά οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο είναι μέλος οποιασδήποτε δημόσιας συνέλευσης, η οποία ασκεί νομοθετικές ή διοικητικές εξουσίες σε οποιοδήποτε άλλο Κράτος.

Άρθρο 7 – Ενεργός δωροδοκία στον ιδιωτικό τομέα

Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα τα οποία κρίνονται ως απαραίτητα για την καθιέρωση ως ποινικού αδικήματος

στο εσωτερικό του δίκαιο, όταν διαπράττεται με πρόθεση κατά τη διάρκεια επιχειρηματικής δραστηριότητας, της υπόσχεσης, προσφοράς ή παροχής, άμεσα ή έμμεσα, οποιουδήποτε παράτυπου πλεονεκτήματος σε πρόσωπα τα οποία διευθύνουν ή εργάζονται υπό οποιαδήποτε ιδιότητα για οντότητες του ιδιωτικού τομέα, προς όφελος τους ή προς όφελος οποιουδήποτε άλλου, προς το σκοπό όπως ενεργήσουν, ή απέχουν από ενέργειες, κατά παράβαση των καθηκόντων τους.

Άρθρο 8 – Δωροληψία στον ιδιωτικό τομέα

Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα τα οποία κρίνονται ως απαραίτητα για την καθιέρωση ως ποινικών αδικημάτων στο εσωτερικό του δίκαιο, όταν διαπράττονται με πρόθεση, κατά τη διάρκεια επιχειρηματικής δραστηριότητας, του αιτήματος ή της λήψης, άμεσα ή έμμεσα, από οποιαδήποτε πρόσωπα τα οποία διευθύνουν ή εργάζονται υπό οποιαδήποτε ιδιότητα για οντότητες του ιδιωτικού τομέα, οποιουδήποτε παράτυπου πλεονεκτήματος ή υπόσχεσης για αυτό προς όφελος τους ή προς όφελος οποιουδήποτε άλλου, ή της αποδοχής προσφοράς ή υπόσχεσης για τέτοιο πλεονέκτημα, για να ενεργήσουν ή να απέχουν από ενέργειες κατά παράβαση των καθηκόντων τους.

Άρθρο 9 – Δωροδοκία αξιωματούχων διεθνών οργανισμών

Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα τα οποία κρίνονται ως απαραίτητα για την καθιέρωση ως ποινικού αδικήματος στο εσωτερικό του δίκαιο, της διαγωγής η οποία αναφέρεται στα Άρθρα 2 και 3, όταν αφορά οποιοδήποτε αξιωματούχο ή άλλο υπάλληλο με σύμβαση, εντός της έννοιας των κανονισμών προσωπικού, οποιουδήποτε δημόσιου διεθνούς ή υπερεθνικού οργανισμού ή σώματος του οποίου το Μέρος είναι μέλος, και οποιοδήποτε πρόσωπο, είτε με απόσπαση ή όχι, το οποίο ασκεί αρμοδιότητες οι οποίες αντιστοιχούν με αυτές οι οποίες ασκούνται από

τέτοιους αξιωματούχους ή αντιπροσώπους.

Άρθρο 10 – Δωροδοκία μελών διεθνών κοινοβουλευτικών συνελεύσεων.

Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα τα οποία κρίνονται ως απαραίτητα για την καθιέρωση ως ποινικού αδικήματος στο εσωτερικό του δίκαιο, της διαγωγής η οποία αναφέρεται στο Άρθρο 4 όταν αφορά οποιαδήποτε μέλη κοινοβουλευτικών συνελεύσεων διεθνών ή υπερεθνικών οργανισμών των οποίων το Μέρος είναι μέλος.

Άρθρο 11 – Δωροδοκία δικαστών και αξιωματούχων διεθνών δικαστηρίων

Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα τα οποία κρίνονται ως απαραίτητα για την καθιέρωση ως ποινικού αδικήματος στο εσωτερικό του δίκαιο, της διαγωγής η οποία αναφέρεται στα Άρθρα 2 και 3 και αφορά κατόχους δικαστικής θέσης ή αξιωματούχους διεθνούς δικαστηρίου η δικαιοδοσία του οποίου είναι αποδεκτή από το Μέρος.

Άρθρο 12 – Εμπορία επηρεασμού

Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα τα οποία κρίνονται ως απαραίτητα για την καθιέρωση ως ποινικού αδικήματος στο εσωτερικό του δίκαιο, όταν διαπράττεται σκόπιμα, της υπόσχεσης, παροχής ή προσφοράς, άμεσα ή έμμεσα, οποιουδήποτε παράτυπου πλεονεκτήματος σε οποιοδήποτε ο οποίος ισχυρίζεται ή επιβεβαιώνει ότι δύναται να ασκήσει ανάρμοστο επηρεασμό πάνω στη λήψη απόφασης από οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο αναφέρεται στα Άρθρα 2, 4 ως 6, και 9 ως 11 σε αντάλλαγμα για αυτό, είτε το παράτυπο πλεονέκτημα είναι προς όφελος του ή της ή προς όφελος οποιουδήποτε άλλου, καθώς επίσης του αιτήματος, της λήψης, ή

αποδοχής της προσφοράς ή της υπόσχεσης για τέτοιο πλεονέκτημα, σε αντάλλαγμα για τέτοιο επηρεασμό, είτε ο επηρεασμός ασκείται είτε όχι, ή είτε ο υποτιθέμενος επηρεασμός οδηγεί στο σκοπούμενο αποτέλεσμα είτε όχι.

Άρθρο 13 – Συγκάλυψη παρανόμων εσόδων από αδικήματα διαφθοράς

Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα τα οποία κρίνονται ως απαραίτητα για την καθιέρωση ως ποινικού αδικήματος στο εσωτερικό του δίκαιο, της διαγωγής η οποία αναφέρεται στη Σύμβαση για τη Συγκάλυψη, Έρευνα, Κατάσχεση και Δήμευση των Προϊόντων του Εγκλήματος του Συμβουλίου της Ευρώπης (ETS No. 141) Άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 2, υπό τους όρους οι οποίοι αναφέρονται σε αυτή, όταν το γενεσιουργό αδίκημα συνιστάται από οποιοδήποτε από τα ποινικά αδικήματα τα οποία καθορίζονται σύμφωνα με τα Άρθρα 2 ως 12 της Σύμβασης αυτής, στην έκταση στην οποία το Μέρος δεν έχει διατυπώσει επιφύλαξη ή δήλωση σε σχέση με τα αδικήματα αυτά ή δεν θεωρεί τα αδικήματα αυτά ως σοβαρά αδικήματα για τους σκοπούς της νομοθεσίας τους για τη συγκάλυψη.

Άρθρο 14 – Λογιστικά αδικήματα

Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα τα οποία κρίνονται ως απαραίτητα για την καθιέρωση ως ποινικών αδικημάτων τα οποία υπόκεινται σε ποινικές ή άλλες κυρώσεις βάσει του εσωτερικού του δικαίου, των ακόλουθων πράξεων ή παραλείψεων, όταν διαπράττονται με πρόθεση, με σκοπό τη διάπραξη, απόκρυψη ή συγκάλυψη των αδικημάτων τα οποία αναφέρονται στα Άρθρα 2 ως 12, στην έκταση στην οποία το Μέρος δεν έχει διατυπώσει επιφύλαξη ή δήλωση.

(α) τη δημιουργία ή χρησιμοποίηση τιμολογίου ή άλλου λογιστικού εγγράφου ή αρχείου το οποίο περιέχει ψευδείς ή ελλειπείς πληροφορίες·

(β) την παράνομη παράλειψη καταγραφής πληρωμής.

Άρθρο 15 – Πράξεις συμμετοχής

Κάθε Μέρος υιοθετεί νομοθετικά και άλλα μέτρα τα οποία κρίνονται ως απαραίτητα για την καθιέρωση ως ποινικού αδικήματος στο εσωτερικό του δίκαιο, της συνέργειας ή παρακίνησης στη διάπραξη οποιουδήποτε από τα ποινικά αδικήματα τα οποία δημιουργούνται σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή.

Άρθρο 16 – Ασυλία

Οι πρόνοιες της Σύμβασης αυτής δεν επηρεάζουν τις διατάξεις οποιασδήποτε Σύμβασης, Πρωτοκόλλου ή Καταστατικού, καθώς επίσης των κειμένων εφαρμογής τους, όσον αφορά την άρση ασυλίας.

Άρθρο 17 – Δικαιοδοσία

1. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα τα οποία κρίνονται ως απαραίτητα για την καθιέρωση δικαιοδοσίας επί αδικήματος το οποίο δημιουργείται σύμφωνα με τα Άρθρα 2 ως 14 της Σύμβασης αυτής όταν:

(α) το αδίκημα διαπράττεται εν όλω ή εν μέρει στο έδαφος του·

(β) ο αδικοπραγών είναι υπήκοος του, δημόσιος αξιωματούχος του, ή μέλος ενός από τους οικείους δημόσιους οργανισμούς του·

(γ) στο αδίκημα εμπλέκεται δημόσιος του αξιωματούχος ή μέλος των οικείων δημόσιων οργανισμών του ή οποιοδήποτε πρόσωπο αναφέρεται στα Άρθρα 9 ως 11 το οποίο είναι ταυτόχρονα και υπήκοος του.

2. Κάθε Κράτος δύναται, κατά το χρόνο υπογραφής ή όταν καταθέτει το έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, με δήλωση η οποία απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να δηλώσει ότι επιφυλάσσει το δικαίωμα να μην εφαρμόζει ή να εφαρμόζει μόνο σε συγκεκριμένες περιπτώσεις ή υπό συγκεκριμένες περιστάσεις τους κανόνες δικαιοδοσίας οι οποίοι θεσπίζονται στις παραγράφους 1(β) και (γ) του άρθρου αυτού ή οποιοδήποτε μέρος αυτού.
3. Αν ένα Μέρος έχει χρησιμοποιήσει την δυνατότητα επιφύλαξης η οποία προνοείται στην παράγραφο 2 του άρθρου αυτού, υιοθετεί τέτοια μέτρα τα οποία δυνατόν να είναι αναγκαία για τον καθορισμό δικαιοδοσίας πάνω σε ποινικό αδίκημα το οποίο δημιουργείται σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή, σε περιπτώσεις όπου ο υποτιθέμενος αδικοπράγνβ βρίσκεται στο έδαφος του και δεν εκδίδει αυτόν σε άλλο Μέρος, αποκλειστικά βάσει της εθνικότητας του, μετά από αίτημα για έκδοση.
4. Η Σύμβαση αυτή δεν αποκλείει ποινική δικαιοδοσία η οποία ασκείται από Μέρος σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο.

Άρθρο 18 – Εταιρική ευθύνη

- 1 Κάθε Μέρος υιοθετεί τα νομοθετικά και άλλα μέτρα τα οποία είναι αναγκαία για να διασφαλίσει ότι νομικά πρόσωπα δύνανται να θεωρηθούν ένοχοι για τα ποινικά αδικήματα της ενεργούς δωροδοκίας, της εμπορίας επηρεασμού και της συγκάλυψης παρανόμων εσόδων τα οποία δημιουργούνται σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή, τα οποία διαπράττονται προς όφελος τους από οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο, το οποίο ενεργεί ατομικά ή ως μέρος οργάνου του νομικού προσώπου,

και το οποίο έχει εξέχουσα θέση στο νομικό πρόσωπο, βάσει:

- εξουσίας αντιπροσώπευσης του νομικού προσώπου· ή
- εξουσίας λήψης αποφάσεων εκ μέρους του νομικού προσώπου· ή
- εξουσίας άσκησης ελέγχου εντός του νομικού προσώπου·

καθώς επίσης και για την εμπλοκή τέτοιου φυσικού προσώπου ως συνεργός ή παρακινήτης στα προαναφερόμενα αδικήματα.

2. Εκτός από τις περιπτώσεις οι οποίες ήδη προνοούνται στην παράγραφο 1, κάθε Μέρος λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για να διασφαλίσει ότι νομικό πρόσωπο δυνατόν να θεωρηθεί ένοχο όταν η έλλειψη επίβλεψης ή ελέγχου από φυσικό πρόσωπο το οποίο αναφέρεται στην παράγραφο 1 έχει καταστήσει δυνατή τη διάπραξη των ποινικών αδικημάτων τα οποία αναφέρονται στην παράγραφο 1 προς όφελος εκείνου του νομικού προσώπου από φυσικό πρόσωπο το οποίο βρίσκεται υπό την εξουσία του.
3. Η ευθύνη νομικού προσώπου βάσει των παραγράφων 1 και 2 δεν αποκλείει ποινική διαδικασία εναντίον φυσικών προσώπων τα οποία είναι δράστες, παρακινήτες, ή συνεργοί στα ποινικά αδικήματα τα οποία αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 19 – Κυρώσεις και μέτρα

1. Λαμβανομένης υπόψη της σοβαρής φύσης των ποινικών αδικημάτων τα οποία δημιουργούνται σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή, κάθε Μέρος παρέχει, σε σχέση με τα ποινικά αδικήματα τα οποία δημιουργούνται σύμφωνα με τα Άρθρα 2 ως 14, αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές κυρώσεις και μέτρα, περιλαμβανομένων, όταν τα αδικήματα διαπράττονται από φυσικά πρόσωπα, ποινών οι οποίες

συνεπάγονται στέρηση ελευθερίας και οι οποίες δύνανται να οδηγήσουν σε έκδοση.

2. Κάθε Μέρος διασφαλίζει ότι νομικά πρόσωπα τα οποία υπέχουν ευθύνη σύμφωνα με το Άρθρο 18, παράγραφοι 1 και 2, υπόκεινται σε αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές ποινικές ή μή ποινικές κυρώσεις, περιλαμβανομένων χρηματικών κυρώσεων.
3. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα τα οποία κρίνονται ως απαραίτητα για να καταστήσουν ικανό το Μέρος να κατάσχει ή άλλως πως αποστερήσει τα μέσα ή έσοδα ποινικών αδικημάτων τα οποία δημιουργούνται σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή, ή περιουσία η αξία της οποίας αντιστοιχεί με τα έσοδα αυτά.

Άρθρο 20 – Εξειδικευμένες αρχές

Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια μέτρα τα οποία κρίνονται ως απαραίτητα για να διασφαλίσουν ότι πρόσωπα ή οντότητες εξειδικεύονται στην καταπολέμηση της διαφθοράς. Έχουν την απαραίτητη ανεξαρτησία σύμφωνα με τις βασικές αρχές του νομικού συστήματος του Μέρους, έτσι ώστε να δύνανται να ασκούν τις αρμοδιότητες τους αποτελεσματικά και χωρίς ανάρμοστη πίεση. Το Μέρος διασφαλίζει ότι το προσωπικό τέτοιων οντοτήτων τυγχάνει επαρκούς εκπαίδευσης και έχει επαρκείς πόρους για τις εργασίες του.

Άρθρο 21 – Συνεργασία με εθνικές αρχές και μεταξύ εθνικών αρχών

Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια μέτρα τα οποία κρίνονται ως απαραίτητα για να διασφαλίσει ότι οι δημόσιες αρχές, καθώς επίσης οποιοσδήποτε δημόσιος αξιωματούχος, συνεργάζονται, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, με εκείνες από τις αρχές του οι οποίες είναι υπεύθυνες για την διερεύνηση και τη δίωξη ποινικών αδικημάτων.

- (α) με την πληροφόρηση των αρχών αυτών, με δική του πρωτοβουλία, όπου υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να πιστεύεται ότι έχει διαπραχθεί οποιοδήποτε από τα ποινικά αδικήματα τα οποία δημιουργούνται σύμφωνα με τα Άρθρα 2 ως 14, ή
- (β) με την παροχή, μετά από αίτημα, στις αρχές αυτές, όλων των αναγκαίων πληροφοριών.

Άρθρο 22 – Προστασία των συνεργαζομένων με τη δικαιοσύνη και των μαρτύρων

Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια μέτρα τα οποία κρίνονται ως απαραίτητα για την παροχή αποτελεσματικής και κατάλληλης προστασίας σε:

- (α) αυτούς οι οποίοι καταγγέλλουν τα ποινικά αδικήματα τα οποία δημιουργούνται σύμφωνα με τα Άρθρα 2 ως 14 ή άλλως πως συνεργάζονται με τις ερευνητικές ή κατηγορούσες αρχές·
- (β) μάρτυρες οι οποίοι δίνουν κατάθεση αναφορικά με τα αδικήματα αυτά.

Άρθρο 23 – Μέτρα για τη διευκόλυνση της συλλογής μαρτυρίας και της κατάσχεσης εσόδων

1. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα τα οποία κρίνονται ως απαραίτητα, περιλαμβανομένων αυτών τα οποία επιτρέπουν τη χρήση ειδικών ερευνητικών τεχνικών, σύμφωνα με τον εθνικό νόμο, για να καταστήσουν το Μέρος ικανό να διευκολύνει τη συλλογή μαρτυρίας σχετικής με ποινικά αδικήματα τα οποία δημιουργούνται σύμφωνα με τα Άρθρα 2 ως 14 της παρούσας Σύμβασης και να αναγνωρίζει, εντοπίζει, παγοποιεί και κατάσχει μέσα και έσοδα διαφθοράς, ή περιουσία η αξία της οποίας αντιστοιχεί με τέτοια έσοδα τα οποία υπόκεινται σε μέτρα τα οποία εκτίθενται

σύμφωνα με την παράγραφο 3 του Άρθρου 19 της Σύμβασης αυτής.

2. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα τα οποία κρίνονται ως απαραίτητα για να καταστήσει ικανά τα δικαστήρια ή άλλες αρμόδιες του αρχές να διατάζουν όπως τραπεζικά, οικονομικά ή εμπορικά έγγραφα διατίθενται ή κατάσχονται προς το σκοπό της διεξαγωγής των ενεργειών οι οποίες αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού.
3. Το τραπεζικό απόρρητο δεν εμποδίζει τη λήψη των μέτρων τα οποία προνοούνται στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου αυτού.

Κεφάλαιο III – Παρακολούθηση εφαρμογής

Άρθρο 24 – Παρακολούθηση

Η Ομάδα Κρατών εναντίον της Διαφθοράς (GRECO) παρακολουθεί την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης από τα Μέρη.

Κεφάλαιο IV – Διεθνής συνεργασία

Άρθρο 25 – Γενικές αρχές και μέτρα για διεθνή συνεργασία

1. Τα Μέρη συνεργάζονται μεταξύ τους, σύμφωνα με τις διατάξεις σχετικών διεθνών νομοθετημάτων για τη διεθνή συνεργασία σε ποινικά θέματα, ή τις διευθετήσεις οι οποίες συμφωνούνται βάσει ομοιόμορφης ή επάλληλης νομοθεσίας, και σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο, στη μεγαλύτερη δυνατή έκταση για τους σκοπούς ερευνών και διαδικασιών οι οποίες αφορούν ποινικά αδικήματα τα οποία δημιουργούνται σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή.

2. Όπου δεν υπάρχει σε ισχύ διεθνές νομοθέτημα ή διευθέτηση η οποία αναφέρεται στην παράγραφο 1 μεταξύ των Μερών, ισχύουν τα Άρθρα 26 ως 31 του κεφαλαίου αυτού.
3. Τα άρθρα 26 ως 31 του κεφαλαίου αυτού ισχύουν επίσης όπου είναι πιο ευνοϊκά από τα διεθνή νομοθετήματα ή τις διευθετήσεις οι οποίες αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 26 – Αμοιβαία συνδρομή

1. Τα Μέρη παρέχουν μεταξύ τους τη μεγαλύτερη δυνατή αμοιβαία συνδρομή μέσω της ταχείας επεξεργασίας των αιτημάτων από αρχές οι οποίες, σε συμμόρφωση με τα εσωτερικά τους δίκαια, έχουν την εξουσία να ερευνούν ή να ασκούν δίωξη για ποινικά αδικήματα τα οποία δημιουργούνται σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή.
2. Αμοιβαία νομική συνδρομή βάσει της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού δύναται να απορριφθεί αν το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα πιστεύει ότι η συμμόρφωση με το αίτημα θα υπονομεύσει τα θεμελιώδη του συμφέροντα, την εθνική κυριαρχία, την εθνική ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη του.
3. Τα Μέρη δεν επικαλούνται το τραπεζικό απόρρητο ως λόγο για απόρριψη συνεργασίας βάσει του κεφαλαίου αυτού. Όπου το εσωτερικό του δίκαιο το απαιτεί, ένα Μέρος δύναται να ζητήσει όπως αίτημα για συνεργασία το οποίο θα συνεπαγόταν την άρση του τραπεζικού απόρρητου εξουσιοδοτηθεί από δικαστή ή άλλη δικαστική αρχή, περιλαμβανομένων των δημόσιων κατηγορών, η κάθε μια από τις αρχές αυτές ενεργούσα σε σχέση με ποινικά αδικήματα.

Άρθρο 27 – Έκδοση

1. Τα ποινικά αδικήματα τα οποία δημιουργούνται βάσει της Σύμβασης αυτής θεωρούνται ότι περιλαμβάνονται ως εκδόσιμα αδικήματα σε

οποιαδήποτε συνθήκη έκδοσης η οποία υπάρχει μεταξύ των Μερών ή ανάμεσα σε αυτά. Τα Μέρη αναλαμβάνουν να περιλάβουν τέτοια αδικήματα ως εκδόμενα αδικήματα σε οποιαδήποτε συνθήκη έκδοσης η οποία πρόκειται να συνομολογηθεί μεταξύ των Μερών ή ανάμεσα σε αυτά.

2. Αν ένα Μέρος το οποίο θέτει την έκδοση υπό την αίρεση της ύπαρξης συνθήκης λαμβάνει αίτημα για έκδοση από άλλο Μέρος με το οποίο δεν έχει συνθήκη έκδοσης, δύναται να θεωρήσει την παρούσα Σύμβαση ως τη νομική βάση για έκδοση αναφορικά με οποιοδήποτε ποινικό αδίκημα το οποίο δημιουργείται σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή.
3. Μέρη τα οποία δεν θέτουν την έκδοση υπό την αίρεση της ύπαρξης σύμβασης αναγνωρίζουν ποινικά αδικήματα τα οποία δημιουργούνται σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή ως εκδόμενα αδικήματα μεταξύ τους.
4. Η έκδοση υπόκειται στους όρους οι οποίοι προνοούνται από το δίκαιο του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ή από εφαρμόσιμες συνθήκες έκδοσης, περιλαμβανομένων των λόγων βάσει των οποίων το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δύναται να απορρίψει την έκδοση.
5. Αν η έκδοση για ποινικό αδίκημα το οποίο δημιουργείται σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή απορρίπτεται μόνο λόγω της εθνικότητας του προσώπου το οποίο αναζητείται ή διότι το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θεωρεί ότι έχει δικαιοδοσία πάνω στο αδίκημα, το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα υποβάλλει την υπόθεση στις αρμόδιες του αρχές για το σκοπό δίωξης εκτός αν συμφωνείται διαφορετικά με το αιτούν Μέρος, και υποβάλλει έκθεση για το τελικό αποτέλεσμα στο αιτούν Μέρος στο δέοντα χρόνο.

Άρθρο 28 – Αυτόβουλη πληροφόρηση

Χωρίς επηρεασμό των δικών του ερευνών ή διαδικασιών, ένα Μέρος δύναται χωρίς προηγούμενο αίτημα να αποστείλει σε άλλο Μέρος πληροφορίες για γεγονότα όταν θεωρεί ότι η αποκάλυψη τέτοιων πληροφοριών θα εδύνατο να βοηθήσει το παραλαμβάνον Μέρος στην έναρξη ή τη διεξαγωγή ερευνών ή διαδικασιών αναφορικά με ποινικά αδικήματα τα οποία δημιουργούνται σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή ή θα εδύνατο να οδηγήσει σε αίτημα από το Μέρος εκείνο βάσει του κεφαλαίου αυτού.

Άρθρο 29 – Κεντρική Αρχή

1. Τα Μέρη ορίζουν κεντρική αρχή ή, αν αρμόζει, αριθμό κεντρικών αρχών, οι οποίες είναι υπεύθυνες για την αποστολή και απάντηση αιτημάτων τα οποία υποβάλλονται βάσει του κεφαλαίου αυτού, την εκτέλεση των αιτημάτων αυτών ή τη διαβίβαση τους στις αρχές οι οποίες είναι αρμόδιες για την εκτέλεση τους.
2. Κάθε Μέρος, κατά το χρόνο υπογραφής ή όταν καταθέτει το έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, κοινοποιεί στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης τα ονόματα και διευθύνσεις των αρχών οι οποίες έχουν **οριστεί σε εφαρμογή** της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού.

Άρθρο 30 – Απευθείας επικοινωνία

1. Οι κεντρικές αρχές επικοινωνούν απευθείας μεταξύ τους.
2. Σε επείγουσες περιπτώσεις, αιτήματα για αμοιβαία συνδρομή ή επικοινωνίες σχετικές με αυτά δυνατόν να αποστέλλονται απευθείας από τις δικαστικές αρχές, περιλαμβανομένων των δημόσιων κατηγορών, του αιτούντος Μέρους στις αντίστοιχες αρχές του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Σε τέτοιες περιπτώσεις αποστέλλεται

ταυτόχρονα αντίγραφο στην κεντρική αρχή του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα μέσω της κεντρικής αρχής του αιτούντος Μέρους.

3. Αίτημα ή επικοινωνία βάσει των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού δύναται να γίνεται μέσω της Διεθνούς Αστυνομικής Εγκληματολογικής Οργάνωσης (Interpol).
4. Όπου υποβάλλεται αίτημα βάσει της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού και η αρχή δεν είναι αρμόδια να χειριστεί το αίτημα, αυτή παραπέμπει το αίτημα στην αρμόδια εθνική αρχή και ειδοποιεί απευθείας το αιτούν Μέρος ότι έχει πράξει τούτο.
5. Αιτήματα ή επικοινωνίες βάσει της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού, οι οποίες δεν συνεπάγονται εξαναγκαστική ενέργεια, δύναται να διαβιβάζονται απευθείας από τις αρμόδιες αρχές του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.
6. Κάθε Κράτος δύναται, κατά το χρόνο υπογραφής ή όταν καταθέτει το έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, να πληροφορεί το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης ότι, για λόγους αποτελεσματικότητας, αιτήματα τα οποία υποβάλλονται βάσει του κεφαλαίου αυτού απευθύνονται στην κεντρική του αρχή.

Άρθρο 31 – Πληροφορίες

Το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ειδοποιεί πάραυτα το αιτούν Μέρος για τις ενέργειες οι οποίες λήφθηκαν σχετικά με αίτημα βάσει του κεφαλαίου αυτού και για το τελικό αποτέλεσμα των ενεργειών αυτών. Το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα επίσης πάραυτα πληροφορεί το αιτούν Μέρος για οποιοσδήποτε περιστάσεις οι οποίες καθιστούν αδύνατη τη διεξαγωγή των επιζητούμενων ενεργειών ή οι οποίες πιθανόν να τις καθυστερήσουν σημαντικά

Κεφάλαιο V – Τελικές διατάξεις**Άρθρο 32 – Υπογραφή και έναρξη ισχύος**

1. Η Σύμβαση αυτή είναι ανοικτή για υπογραφή από τα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης και από μη Κράτη μέλη τα οποία έχουν συμμετάσχει στην επεξεργασία της. Τέτοια Κράτη δύνανται να εκφράσουν τη συγκατάθεσή τους να δεσμευτούν με:

(α) υπογραφή χωρίς επιφυλάξεις σχετικά με την επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση· ή

(β) υπογραφή με την επιφύλαξη επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης, και ακολούθως επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση.

2. Τα έγγραφα επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης κατατίθενται με το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.
3. Η Σύμβαση αυτή τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα ο οποίος ακολουθεί τη λήξη περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία κατά την οποία δεκατέσσερα Κράτη έχουν εκφράσει τη συγκατάθεσή τους να δεσμευτούν από τη Σύμβαση σύμφωνα με τις πρόνοιες της παραγράφου 1. Οποιοδήποτε τέτοιο Κράτος, το οποίο δεν είναι μέλος της Ομάδας Κρατών εναντίον της Διαφθοράς (GRECO) κατά το χρόνο επικύρωσης, γίνεται αυτόματα μέλος κατά την ημερομηνία στην οποία η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ.
4. Αναφορικά με οποιοδήποτε υπογράφων Κράτος το οποίο εκφράζει μετέπειτα τη συγκατάθεσή του να δεσμευτεί από τη Σύμβαση, η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα ο οποίος ακολουθεί τη λήξη περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία έκφρασης της συγκατάθεσης για δέσμευση από τη Σύμβαση σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1. Οποιοδήποτε υπογράφων Κράτος, το οποίο δεν είναι μέλος της Ομάδας Κρατών εναντίον της Διαφθοράς (GRECO) κατά

το χρόνο επικύρωσης, γίνεται αυτόματα μέλος κατά την ημερομηνία στην οποία η Σύμβαση τίθεται σε εφαρμογή αναφορικά με αυτό.

Άρθρο 33 – Προσχώρηση στη Σύμβαση

1. Μετά από την έναρξη ισχύος της Σύμβασης αυτής, το Συμβούλιο Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης, μετά από διαβούλευση με τα Συμβαλλόμενα Κράτη της Σύμβασης, δύναται να καλέσει την Ευρωπαϊκή Κοινότητα καθώς επίσης οποιοδήποτε Κράτος το οποίο δεν είναι μέλος του Συμβουλίου και το οποίο δεν έχει συμμετάσχει στην επεξεργασία του να προσχωρήσουν στη Σύμβαση αυτή, με απόφαση η οποία λαμβάνεται από την πλειοψηφία η οποία προνοείται στο Άρθρο 20 (δ) του Καταστατικού του Συμβουλίου της Ευρώπης και με την ομόφωνη ψήφω των αντιπροσώπων των Συμβαλλομένων Κρατών τα οποία δικαιούνται να παρακαθήσουν στην εξ Υπουργών Επιτροπή.
2. Αναφορικά με την Ευρωπαϊκή Κοινότητα και οποιοδήποτε Κράτος το οποίο προσχωρεί σε αυτό βάσει της παραγράφου 1 πιο πάνω, η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα μετά τη λήξη περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία κατάθεσης του εγγράφου προσχώρησης με το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα και οποιοδήποτε Κράτος το οποίο προσχωρεί στην παρούσα Σύμβαση γίνεται αυτόματα μέλος του GRECO, αν δεν είναι ήδη μέλος κατά το χρόνο προσχώρησης, κατά την ημερομηνία στην οποία η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ αναφορικά με αυτό.

Άρθρο 34 – Εδαφική εφαρμογή

1. Οποιοδήποτε Κράτος δύναται, κατά το χρόνο υπογραφής ή όταν καταθέτει το έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, να καθορίσει την περιοχή ή τις περιοχές στις οποίες θα εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση.

2. Οποιοδήποτε Μέρος δύναται, σε μεταγενέστερη ημερομηνία, με δήλωση η οποία απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να επεκτείνει την εφαρμογή της Σύμβασης αυτής σε οποιαδήποτε άλλη περιοχή η οποία καθορίζεται στη δήλωση. Αναφορικά με τέτοιες περιοχές η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα ο οποίος ακολουθεί τη λήξη περιόδου τριών μηνών μετά από την ημερομηνία λήψης της δήλωσης αυτής από το Γενικό Γραμματέα.
3. Οποιαδήποτε δήλωση γίνεται βάσει των δύο προηγούμενων παραγράφων δύναται, αναφορικά με οποιαδήποτε περιοχή η οποία καθορίζεται σε τέτοια δήλωση, να αποσυρθεί με ειδοποίηση η οποία απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η απόσυρση τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα ο οποίος ακολουθεί τη λήξη περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία λήψης της ειδοποίησης αυτής από το Γενικό Γραμματέα.

Άρθρο 35 – Σχέση με άλλες συμβάσεις και συμφωνίες

1. Η παρούσα Σύμβαση δεν επηρεάζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις οι οποίες πηγάζουν από διεθνείς πολυμερείς συνθήκες για ειδικά θέματα.
2. Τα Μέρη στην παρούσα Σύμβαση δύνανται να συνομολογήσουν διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες μεταξύ τους για τα θέματα τα οποία τυγχάνουν χειρισμού στη Σύμβαση αυτή, προς το σκοπό της συμπλήρωσης ή ενδυνάμωσης των διατάξεων της ή της διευκόλυνσης της εφαρμογής των διατάξεων οι οποίες ενσωματώνονται σε αυτή
3. Αν δύο ή περισσότερα Μέρη έχουν ήδη συνομολογήσει συμφωνία ή συνθήκη αναφορικά με θέμα το οποίο τυγχάνει χειρισμού στην παρούσα Σύμβαση ή έχουν άλλως πως καθιερώσει τις σχέσεις τους αναφορικά με το θέμα εκείνο, δικαιούνται να εφαρμόσουν τη συμφωνία ή συνθήκη ή να ρυθμίσουν τις σχέσεις αυτές ανάλογα, αντί της παρούσας Σύμβασης, αν

αυτό διευκολύνει τη διεθνή συνεργασία.

Άρθρο 36 – Δηλώσεις

Οποιοδήποτε Κράτος δύναται, κατά το χρόνο υπογραφής ή όταν καταθέτει το έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, να δηλώσει ότι θα καθιερώσει ως ποινικά αδικήματα την ενεργό δωροδοκία και τη δωροληψία αλλοδαπών δημόσιων αξιωματούχων βάσει του Άρθρου 5, αξιωματούχων διεθνών οργανισμών βάσει του Άρθρου 9 ή δικαστών και αξιωματούχων διεθνών δικαστηρίων βάσει του Άρθρου 11, μόνο στην έκταση στην οποία ο δημόσιος αξιωματούχος ή δικαστής ενεργεί ή απέχει από ενέργεια κατά παράβαση των καθηκόντων του.

Άρθρο 37 – Επιφυλάξεις

1. Οποιοδήποτε Κράτος δύναται, κατά το χρόνο υπογραφής ή όταν καταθέτει το έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, να επιφυλάξει το δικαίωμα του να μην καθιερώσει ως ποινικό αδίκημα βάσει του εσωτερικού του δικαίου, εν όλω ή εν μέρει, τη διαγωγή η οποία αναφέρεται στα Άρθρα 4, 6 ως 8, 10 και 12 ή τα αδικήματα δωροληψίας τα οποία καθορίζονται στο Άρθρο 5.
2. Οποιοδήποτε Κράτος δύναται, κατά το χρόνο υπογραφής ή όταν καταθέτει το έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, να δηλώσει ότι διατηρεί το δικαίωμα να χρησιμοποιήσει την επιφύλαξη η οποία προνοείται στο Άρθρο 17, παράγραφος 2.
3. Οποιοδήποτε Κράτος δύναται, κατά το χρόνο υπογραφής ή όταν καταθέτει το έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, να δηλώσει ότι δύναται να αρνηθεί αμοιβαία νομική αρωγή βάσει του Άρθρου 26, παράγραφος 1, αν το αίτημα αφορά αδίκημα το οποίο το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θεωρεί πολιτικό αδίκημα.

4. Κανένα Κράτος δεν δικαιούται, εφαρμόζοντας τις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου αυτού, να διατυπώσει επιφυλάξεις σε περισσότερες από πέντε από τις διατάξεις οι οποίες αναφέρονται σε αυτές. Καμμία άλλη επιφύλαξη δεν δύναται να γίνει. Επιφυλάξεις της ίδιας φύσης αναφορικά με τα Άρθρα 4, 6 και 10 θεωρούνται ως μία επιφύλαξη.

Άρθρο 38 – Εγκυρότητα και αναθεώρηση δηλώσεων και επιφυλάξεων

1. Δηλώσεις οι οποίες αναφέρονται στο Άρθρο 36 και επιφυλάξεις οι οποίες αναφέρονται στο Άρθρο 37 είναι έγκυρες για περίοδο τριών ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της Σύμβασης αυτής αναφορικά με το ενδιαφερόμενο Κράτος. Εντούτοις, τέτοιες δηλώσεις και επιφυλάξεις δύναται να ανανεώνονται για περιόδους της ίδιας διάρκειας.
2. Δώδεκα μήνες πριν την ημερομηνία λήξης της δήλωσης ή επιφύλαξης, η Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρώπης δίνει ειδοποίηση για τη λήξη αυτή στο ενδιαφερόμενο Κράτος. Όχι αργότερα από τρεις μήνες πριν τη λήξη, το Κράτος ειδοποιεί το Γενικό Γραμματέα ότι υποστηρίζει, τροποποιεί ή αποσύρει τη δήλωση ή επιφύλαξη του. Αν δεν υπάρξει ειδοποίηση από το ενδιαφερόμενο Κράτος, η Γενική Γραμματεία ειδοποιεί το Κράτος αυτό ότι η δήλωση ή επιφύλαξη του θεωρείται ότι έχει επεκταθεί αυτόματα για περίοδο έξι μηνών. Αν το ενδιαφερόμενο Κράτος παραλείψει να γνωστοποιήσει ότι προτίθεται να υποστηρίξει ή να τροποποιήσει τη δήλωση ή επιφύλαξη του πριν τη λήξη της περιόδου αυτής, η δήλωση ή επιφύλαξη τερματίζεται.
3. Αν ένα Μέρος προβεί σε δήλωση ή επιφύλαξη σύμφωνα με τα Άρθρα 36 και 37, παρέχει, πριν την ανανέωση της ή μετά από αίτημα, εξήγηση στο GRECO, για τους λόγους οι οποίοι δικαιολογούν τη συνέχιση της.

Άρθρο 39 – Τροποποιήσεις

1. Τροποποιήσεις στη Σύμβαση αυτή δυνατόν να προταθούν από οποιοδήποτε Μέρος, και κοινοποιούνται από το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης στα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης και σε κάθε μη Κράτος μέλος το οποίο έχει προσχωρήσει ή έχει προσκληθεί να προσχωρήσει στη Σύμβαση αυτή σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 33.
2. Οποιαδήποτε προταθείσα τροποποίηση από Μέρος κοινοποιείται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή για το Πρόβλημα της Εγκληματικότητας (CDPC), η οποία υποβάλλει στην εξ Υπουργών Επιτροπή τη γνώμη του για την προταθείσα τροποποίηση.
3. Η εξ Υπουργών Επιτροπή μελετά την προταθείσα τροποποίηση και τη γνωμοδότηση η οποία υποβάλλεται από την CDPC και, μετά από διαβούλευση με τα Κράτη Μέλη στη Σύμβαση αυτή τα οποία δεν είναι μέλη, δύναται να υιοθετήσει την τροποποίηση.
4. Το κείμενο οποιασδήποτε τροποποίησης η οποία υιοθετείται από την εξ Υπουργών Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου αυτού αποστέλλεται στα Μέλη για αποδοχή.
5. Οποιαδήποτε τροποποίηση η οποία υιοθετείται σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου αυτού τίθεται σε ισχύ τριάντα ημέρες μετά από την ειδοποίηση όλων των Μερών προς το Γενικό Γραμματέα ότι την αποδέχονται.

Άρθρο 40 – Διευθέτηση διαφορών

1. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για το Πρόβλημα της Εγκληματικότητας του Συμβουλίου της Ευρώπης τηρείται ενήμερη σε σχέση με την ερμηνεία και εφαρμογή της Σύμβασης αυτής.

2. Σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ των Μερών σε σχέση με την ερμηνεία ή εφαρμογή της Σύμβασης αυτής, αυτά επιζητούν διευθέτηση της διαφοράς μέσω διαπραγματεύσεων ή άλλων ειρηνικών μέσων της επιλογής τους, περιλαμβανόμενης της υποβολής της διαφοράς στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή για το Πρόβλημα της Εγκληματικότητας, σε διαιτητικό δικαστήριο οι αποφάσεις του οποίου δεσμεύουν τα Μέρη, ή στο Διεθνές Δικαστήριο, όπως θα συμφωνηθεί από τα ενδιαφερόμενα Μέρη.

Άρθρο 41 – Καταγγελία

1. Οποιοδήποτε Μέρος δύναται, κατά οποιοδήποτε χρόνο, να καταγγείλει την παρούσα Σύμβαση μέσω ειδοποίησης η οποία απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.
2. Τέτοια καταγγελία τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα ο οποίος ακολουθεί τη λήξη περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία λήψης της ειδοποίησης από το Γενικό Γραμματέα.

Άρθρο 42 – Ειδοποίηση

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης ειδοποιεί τα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης και οποιοδήποτε Κράτος το οποίο έχει προσχωρήσει στη Σύμβαση αυτή για:

- (α) οποιαδήποτε υπογραφή·
- (β) την κατάθεση οποιουδήποτε εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης·
- (γ) οποιαδήποτε ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας Σύμβασης σύμφωνα με τα Άρθρα 32 και 33·

- (δ) οποιαδήποτε δήλωση ή επιφύλαξη η οποία γίνεται βάσει του Άρθρου 36 ή του Άρθρου 37.
- (ε) οποιαδήποτε άλλη πράξη, ειδοποίηση ή κοινοποίηση η οποία σχετίζεται με τη Σύμβαση αυτή.

Σε μαρτυρία των πιο πάνω οι υπογεγραμμένοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι προς το σκοπό αυτό, έχουν υπογράψει την παρούσα Σύμβαση.

Έγινε στο Στρασβούργο, την 27η ημέρα του Ιανουαρίου 1999, στα αγγλικά και γαλλικά, τα δύο κείμενα των οποίων είναι εξίσου αυθεντικά, σε ένα μόνο αντίγραφο το οποίο κατατίθεται στα αρχεία του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης διαβιβάζει πιστοποιημένα αντίγραφα σε κάθε Κράτος μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης, στα μη Κράτη μέλη τα οποία έχουν συμμετάσχει στην επεξεργασία της παρούσας Σύμβασης και σε οποιοδήποτε Κράτος το οποίο έχει προσκληθεί να προσχωρήσει σε αυτή.

Για την Κυβέρνηση της
Δημοκρατίας της Αλβανίας:

με επιφύλαξη επικύρωσης ή αποδοχής

Thimio KONDI

Για την Κυβέρνηση του
Πριγκηπάτου της Ανδόρρας:

Για την Κυβέρνηση της
Δημοκρατίας της Αυστρίας:

Για την Κυβέρνηση του
Βασιλείου του Βελγίου:

Για την Κυβέρνηση της
Δημοκρατίας της Βουλγαρίας:

με επιφύλαξη επικύρωσης ή αποδοχής

Ludmila BOJKOVA

Για την Κυβέρνηση της
Δημοκρατίας της Κροατίας:

Για την Κυβέρνηση της
Κυπριακής Δημοκρατίας:

με επιφύλαξη επικύρωσης ή αποδοχής

Θάλεια ΠΕΤΡΙΔΟΥ

Για την Κυβέρνηση της
Δημοκρατίας της Τσεχίας:

Για την Κυβέρνηση του
Βασιλείου της Δανίας:

με επιφύλαξη επικύρωσης ή αποδοχής

Arne BELLING

Για την Κυβέρνηση της
Δημοκρατίας της Εσθονίας:

Για την Κυβέρνηση της
Δημοκρατίας της Φιλανδίας:

με επιφύλαξη επικύρωσης ή αποδοχής

Erkki KOURULA

Για την Κυβέρνηση της
Γαλλικής Δημοκρατίας:

Για την Κυβέρνηση της
Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας
της Γερμανίας:

με επιφύλαξη επικύρωσης ή αποδοχής

Johannes DOHMES

Για την Κυβέρνηση της
Ελληνικής Δημοκρατίας:

με επιφύλαξη επικύρωσης ή αποδοχής

Δημήτρης ΚΩΝΣΤΑΣ

Για την Κυβέρνηση της
Δημοκρατίας της Ουγγαρίας:

Για την Κυβέρνηση της
Ισλανδικής Δημοκρατίας:

με επιφύλαξη επικύρωσης ή αποδοχής

Sveinn BJORNSSON

Για την Κυβέρνηση της
Ιρλανδίας:

Για την Κυβέρνηση της
Ιταλικής Δημοκρατίας:

με επιφύλαξη επικύρωσης ή αποδοχής

Antonio PURI PURINI

Για την Κυβέρνηση της
Δημοκρατίας της Λατβίας:

με επιφύλαξη επικύρωσης ή αποδοχής

Georgs ANDREJEVS

Για την Κυβέρνηση
του Πριγκηπάτου
του Λίχτενσταϊν:

Για την Κυβέρνηση
της Δημοκρατίας της
Λιθουανίας:

με επιφύλαξη επικύρωσης ή αποδοχής

Aurimas TAURANTAS

Για την Κυβέρνηση του
Μεγάλου Δουκάτου
του Λουξεμβούργου:

με επιφύλαξη επικύρωσης ή αποδοχής

Gerard PHILIPPS

Για την Κυβέρνηση της
Μάλτας:

Για την Κυβέρνηση
της Δημοκρατίας της
Μόλδοβας:

Για την Κυβέρνηση
του Βασιλείου των
Κάτω Χωρών:

Για την Κυβέρνηση
του Βασιλείου της
Νορβηγίας:

με επιφύλαξη επικύρωσης ή αποδοχής

Sten LUNDBO

Για την Κυβέρνηση της
Δημοκρατίας της Πολωνίας:

με επιφύλαξη επικύρωσης ή αποδοχής

Hanna SUCHOCKA

Για την Κυβέρνηση
της Δημοκρατίας της
Πορτογαλλίας:

Για την Κυβέρνηση
της Ρουμανίας:

με επιφύλαξη επικύρωσης ή αποδοχής

Sabin POP

Για την Κυβέρνηση της
Ρωσικής Ομοσπονδίας:

με επιφύλαξη επικύρωσης ή αποδοχής

Serguei STEPACHINE

Για την Κυβέρνηση της
Δημοκρατίας του Αγίου
Μαρίνου:

Για την Κυβέρνηση
της Δημοκρατίας της
Σλοβακίας:

με επιφύλαξη επικύρωσης ή αποδοχής

Eva GARAJOVA

Για την Κυβέρνηση
της Δημοκρατίας της
Σλοβενίας:

Για την Κυβέρνηση
του Βασιλείου της
Ισπανίας:

Για την Κυβέρνηση
του Βασιλείου της
Σουηδίας:

με επιφύλαξη επικύρωσης ή αποδοχής

Hakan WILKENS

Για την Κυβέρνηση της
Ελβετικής Συνομοσπονδίας:

Για την Κυβέρνηση της
Τουρκικής Δημοκρατίας:

Για την Κυβέρνηση της
Ουκρανίας:

με επιφύλαξη επικύρωσης ή αποδοχής

Olexandre KUPCHYSHYN

Για την Κυβέρνηση του
Ηνωμένου Βασιλείου της
Μεγάλης Βρετανίας και
Βορείου Ιρλανδίας:

με επιφύλαξη επικύρωσης ή αποδοχής

Jack STRAW

Για την Κυβέρνηση της
Δημοκρατίας της Βοσνίας
και Ερζεγοβίνης:

Για την Κυβέρνηση του
Καναδά:

Για την Κυβέρνηση
της Δημοκρατίας της
Γεωργίας:

με επιφύλαξη επικύρωσης ή αποδοχής

Irakli MENAGARISHVILI

Για την Αγία Έδρα:

Για την Κυβέρνηση της
Ιαπωνίας:

Για την Κυβέρνηση των
Ηνωμένων Μεξικανικών Κρατών:

Για την Κυβέρνηση των
Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής:

Πιστοποιήθηκε ως πιστό αντίγραφο του
μόνου αυθεντικού κειμένου, στα Αγγλικά
και Γαλλικά, το οποίο κατατίθεται στα
αρχεία του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Στρασβούργο, 6 Απριλίου 1999

Ο Διευθυντής Νομικών
Υποθέσεων του Συμβουλίου
της Ευρώπης,

Guy DE VEL

ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΙΣ/ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**A. Επιφυλάξεις:
Άρθρο 37, παράγραφος 3**

Η Κυπριακή Δημοκρατία δηλώνει ότι μπορεί να αρνηθεί αμοιβαία νομική συνδρομή σύμφωνα με την παράγραφο 1 του Άρθρου 26, εάν θεωρήσει ότι το αδίκημα για το οποίο υπεβλήθη η αίτηση είναι πολιτικό.

**B. Δηλώσεις:
Άρθρο 29, παράγραφος 2**

Η Κυπριακή Δημοκρατία έχει καθορίσει ως Κεντρική Αρχή σύμφωνα με την παράγραφο 1 του Άρθρου αυτού το Υπουργείο Δικαιοσύνης και Δημοσίας τάξεως.

Ταχυδρομική Διεύθυνση: Λεωφ. Αθαλάσσης 125
Λευκωσία

Τηλ.: +357 2 303917/303858

Τηλεομ.: +357 2 776383